

# DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de  
Heiligen der laatste dagen.

(Opgericht in 1896.)

Trek het onkruid uit, en weef het goede in in uw karakter — dat is evolutie, en er is geen beter plaats en tijd om het te doen dan hier en nu.

Pres. EARDLEY.

No. 17

1 September 1913.

18e Jaargang.

## GEESTELIJKE GEZONDHEID.

Door Richard B. West,  
Secr. der Ned. Belg. Zending.

(Vervolg van blz. 248.)

Deze wijze van doen zal ons leven ontplooiën en verbreedē, in ons deze begeerlijke eigenschappen ontwikkelen, als daar zijn: blijmoedigheid, hoop, geloof, en liefde; en ons in eenen toestand plaatsen, waar de invloeden van laatdunkendheid, trotschheid, en zelfzucht, geene macht over ons hebben. Deze liefde, tentoongespreid jegens onze medeschepselen, zet al de geringe en vergankelijke dingen terzijde, en geeft in het gemoed eene plaats aan gedachten over de dingen der eeuwigheid. En niet alleen dit, maar ook maakt deze liefde ons sterk. Liefde wekt liefde. Hen, die wij in staat zijn eenen indruk te geven dat onze zending eene is uit liefde ondernomen, worden onze beste vrienden, en door hen worden wij reeds bijgestaan doordat wij gevoelen in het bezit te zijn van hunne genegenheid en hun verlangen om ons te ondersteunen. Onze belooning bestaat in de wetenschap dat zich hunne vriendschap en liefde naar ons uitstrekt. Emerson zegt: „Vriendschap is eene handelszaak, de meest nauwkeurige en tevens de eenvoudigste die kan worden verkregen; meer strikt dat eenige andere waarvan wij ondervinding hebben. Zij — de vriendschap — is tot hulp en gemak door al de betrekkingen en omstandigheden heen van beide, leven en dood. Zij is geschikt voor kalme dagen, voor goede gaven, voor vacantië-uitstapjes, maar eveneens voor ruwe wegen en hard werk, voor schipbreuk, armoede en vervolging; zij staat in betrekking tot geestige gezegden, en eveneens tot de verrukking van den godsdienst.”

De armen te bezoeken en zorg te dragen voor de met droefheid bezochten, is voedsel voor het geestelijk wezen, omreden het afbreuk doet aan het systeem van de zelfzucht, en in plaats daarvan worden de eigenschappen, in harmonie met den Geest van God, gefondeerd en ontwikkeld.

Oefening. Onder de verschillende oefeningen, die gebruikt kunnen worden om het geestelijk welzijn op te bouwen en te bevorderen, zijn: gebed, trouw aan het priesterschap, gehoorzaamheid, vasten, en blijmoedigheid.

Gebed. Evenals een muziekinstrument in toon dient te zijn met een ander, en evenals de trilling van den electricen ontvanger de trillingen beantwoorden moet van een ander soortgelijk instrument, om gezamentlijk in harmonie zich te bevinden, zoo eveneens moet, zal het gedane verzoek het verlangde effect tengevolge hebben, de geest des menschen in harmonie zijn met den Geest van God. Want hij, die tot God komt moet geloof hebben dat Hij is, en tevens dat Hij God is, en „een belooner is dergenen die hem ernstig zoeken.” Wij kunnen de zegeningen van God niet verwachten, tenzij dat wij ons in eenen toestand bevinden geschikt om ze te ontvangen. Dit kan worden toegelicht door het exempel van de Kananesche vrouw, die tot Christus kwam, pleitende voor haar dochter, die met een boezen geest bezeten was. Toen zij zich voor Hem nederboog, Zijne meerderwaardigheid erkennende, pleitende voor haar kind, scheen de houding van den Zaligmaker bijna koud te zijn, en wachtte Hij, totdat Hij door en door overtuigd was, dat geen spoor van zelfzucht of wereldsgezindheid aanwezig was in het hart van de verzoekster. Door een tijdlang geen acht op haar te slaan werd haar geloof sterker, en toonde zij een nóg grootere onderworpenheid. Niet zoodra had zij hare gevoelens in volkomen harmonie gebracht met de gevoelens van God, of ook haar kind was tot haar natuurlijk bestaan terug gebracht, en „was gezond van die ure aan.”

Het gebed bevordert de geestelijke gezondheid, omreden het het geestelijk lichaam oefent, en in een middel voorziet om den geest des menschen in contact te brengen met den Heiligen Geest. Het gebed bevordert de geestelijke oefening, en stelt het geestelijk bestanddeel in staat om de zwakheden van het vleeschelijke te overwinnen. Gebed houdt ons bij het geloof. Er is gezegd geworden, dat niemand ooit van het geloof kan afwijken, zoolang hij in den juisten toon blijft bidden.

Trouw. Door trouw aan het priesterschap wordt bedoeld, een geloovig vertrouwen in de wet en in de autoriteiten van God. Een dergelijke trouw dient het priesterschap te worden betoond, omreden dat het gekozen is door den Heer.

Het priesterschap is samengesteld uit feilbare mannen, en

zij behoeven de ondersteuning der leden, evenals een bevelhebber de ondersteuning behoeft van zijne mannen. Was het anders, onmogelijk dat er dan eenige organisatie of orde kon bestaan. Door trouw te schenken aan de leiders, wordt iemand zelve geschikt eenen leider te wezen. Niemand kan een goed leider zijn, die tevens zelve niet getrouw zijnen leider volgt. De man die inderdaad trouw is aan het priesterschap erlangt de bekwaamheden van waar leiderschap. Deze hoedanigheden zijn op schoone en duidelijke wijze gegeven geworden in eene openbaring aan den profeet Joseph Smith; (Leer en Verb. 121 : 41—46): „Geene macht of invloed kan of zou krachtens het priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door zachtmoedigheid, door ootmoedigheid, en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis; — welke de ziel, zonder huichelarij en bedrog, grootelijks zal ontwikkelen. Bestraf bijtijds met scherpe woorden, wanneer door den Heiligen Geest daartoe gedreven, en toon daarna gene vermeerdering van liefde jegens hem dien gij bestraft hebt, opdat hij u niet als zijnen vijand achte; en opdat hij moge weten dat uwe getrouwheid sterker is dan de banden des doods; laat uwe ingewanden vol liefde zijn jegens alle menschen, en jegens het huisgezin des geloofs, en laat deugd uwe gedachten onophoudelijk versieren, dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk wassen, en de leer van het priesterschap zal op uwe ziel nederdalen als de dauw des hemels. De Heilige Geest zal uw voortdurende metgezel zijn, en uwe scepter eene onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid, en uwe heerschappij zal eene eeuwige heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal dezelve tot u toevloeien voor immer en altoos.”

Trouw kan worden getoond door vriendelijke toespraken en daadwerkelijke ondersteuning. Trouw door gehoorzaamheid en werkelijke hulp, voorziet in oefening benodigd voor de ontwikkeling van geestelijk welzijn. Bovendien verzekert het de gezondheid, omreden de raad van het priesterschap in harmonie is met den Heiligen Geest, welke aan den mensch de wil van God bekend maakt, en geestelijk zullen wij alsdan groeien door ons in overeenstemming te bevinden met de fluisteringen van den Geest.

**Gehoorzaamheid.** Gehoorzaamheid is een machtige factor in de gezondheid. Laat iemand ongehoorzaam zijn aan de wetten der gezondheid, en al spoedig houdt hij op om sterk te zijn; ziekten treden op, en zijn lichaam geraakt langzamerhand verwoest. De eerste stap om gezondheid weder te voorschijn te brengen, is die wet der gezondheid te gehoorzamen, welke overtreden is geworden. Op dezelfde wijze zal een behoorlijke inachtneming van de geestelijke wetten,

en die van de moraal, tot geestelijke gezondheid leiden. Het is niet moeilijker om overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijngeving, vijandschap, moord, dronkenschap, brasserie, enz., zooals worden opgesomd door Paulus, (Gal. 5), te voorkomen, dan het is om pokken, rheumatiek, cholera en al die verschillende andere lichamelijke ziekten te voorkomen. Ons wordt verteld dat ziekte tweedracht is, en gezondheid eendracht. Evenals het lijdende lichaam de straf is voor de overtreden wet, zoo ook is zwakheid des geestes de straf voor het overtreden van de geestelijke wet. Eén middel is er slechts in beide gevallen, en dat is: gehoorzaamheid aan de wet.

Gehoorzaamheid is de wet van vooruitgang. Het is een eeuwige wet, zooals Joseph Smith gezegd heeft, namelijk, „als wij eenen zegen van God verkrijgen, dan is het door gehoorzaamheid aan de wet waarop die zegen bevestigd wordt.” Gehoorzaamheid aan de wetten van God, en aan de raadgevingen van Zijnen Heiligen Geest, voorziet in oefeningen die het geestelijk lichaam opbouwen. Een goed en gezegend iets is het, vertrouwd te zijn met den Heiligen Geest, en de wijze, waarop Hij werkt, en gehoorzaam te zijn aan en te luisteren naar de ingevingen van Hem, Hij, — de Geest — is onze zékere raadgever. Als de Geest ons influistert, dan dienen wij gehoorzaam te zijn, omreden ons leven en welzijn somtijds kan afhangen van ons al of niet gehoorzaam zijn, en aan de daden die in betrekking daarmede door ons worden gedaan. Vele voorbeelden hebben wij in het leven van de leiders van de Kerk, dat wanneer de ingevingen van den Heiligen Geest gehoorzaamd werden, er dan zegeningen volgden, en zoo wanneer het tegenovergestelde gedaan werd, dan waren niet alleen de zegeningen weerhouden, maar ongemak, en dikwijls was het lijden wat dan volgde.

Het vasten. Hoewel voedsel noodig is voor de opbouw van het vleeschelijke lichaam, toch zal een wijs mensch er zich voor wachten om te veel te eten, wat overigens een zeer algemeene zonde is. Van den geest in den mensch wordt verwacht, dat hij zoowel het lichamelijke als het geestelijke deel van het wezen zal beheerschen, en een van de oogmerken van het vasten is om het vleeschelijke lichaam onderworpen te doen zijn aan den geest. Het vasten is ingesteld om de ware liefde jegens God in onze harten te vermeerderen, om het lichaam rust te geven, en om zich nederigheid en geestelijke sterkte te waarborgen. Vasten oefent het geestelijke lichaam, en geeft het eene gelegenheid om meer van den invloed van den Heiligen Geest te genieten. Ontelbare voorbeelden zijn er, waarvan sommigen in onze eigene ondervinding, dat geregeld herhaalde vasten zegeningen en gemakken tengevolge hebben gehad.

(Wordt vervolgd.)

## EENE GETUIGENIS-VERGADERING.

Ons werd voor eenige weken geleden van uit Salt-Lake-City, (niet door den schrijver der „Brieven uit Zoutmeerstad") het volgende verslag toegezonden, van eene getuigenis-vergadering aldaar gehouden in een van de wijken. We ruimen dit gaarne een plaats in, omredenden geest van het Evangelie, die ons uit elk woord als 't ware tegenstraalt.

De vergadering vond plaats in het Forest-Dale-Meeting-house op 4 Mei, 1913.

Een zangkoor van omstreeks vijftig à zestig leden begeleide de verschillende ceremoniën met overschoonen zang. Het Heilig Avondmaal, na door twee ouderlingen gewijd te zijn, werd rondgeleid door acht diakenen, allen knapen van twaalf jaren en een weinig ouder. Zoo iets is een zeer indrukwekkend oogenblik, en ik zal niet trachten u het grootsche daarvan in elk onderdeel te omschrijven. Elk lid heeft den Goddelijken invloed daarvan meermalen ondervonden, alsmede in hoe groote mate de Geest des Heeren bij zulke plechtigheden tegenwoordig kan zijn. Alles getuigt op zoo'n oogenblik van de groote liefde des Vaders, van de liefde van den Zoon jegens den Vader, en van Zijne, des Zoons, liefde jegens ons.

In sommige plaatsen is het eene gewoonte gemaakt om afzonderlijke drinkbekers voor elkeen te gebruiken; kleine bekertjes met voldoende water voor één dronk, en zoo zijn er evenveel bekertjes benoodigd als er deelnemers zijn aan het Avondmaal. Dit alles maakt den indruk alsof de instelling niet dateerde van eeuwen terug, maar alsof God aan Zijne Heiligen omtrent deze zaak een nieuw en meer volmaakt gebod had gegeven in dezen laatsten tijd.

Terwijl dan nu het Avondmaal werd bediend, was de secretaris der gemeente bezig met de namen in te schrijven van de nieuw gedoopte leden, die bij dergelijke gelegenheden meestal worden bevestigd. Thans waren er slechts twee tot de Kerk toegetreden, en werden door 't opleggen der handen als leden van de Kerk van Christus bevestigd. Vier ouderlingen plaatsten de handen op hunne hoofden en hen werd den Geest door de macht en het gezag van het Heilig Melchizedeksch priesterschap toegediend.

Zes kleine kinderen werden toen een voor een door weer andere ouderlingen in de armen genomen, en op hen werd eene zegening bevestigd overeenkomstig het voorbeeld van onzen Goddelijken Verlosser, toen Hij zich nog onder de menschen op aarde bevond. En kan men zich iets voorstellen, wat meer in overeenstemming is met de liefde des Vaders? Het boek der boeken zegt ons, dat ze ook tot den Heer kleine kindertjes brachten, en waarvan Hij zeide, dat men ze niet

zoude verhinderen, want dezulken was het koninkrijk der hemelen.

Nadat dan deze verschillende plechtigheden waren volbracht, werd de overige tijd in handen gesteld van de leden der gemeente, om hunne getuigenissen af te leggen. Eerst nog zong men het harte-isipreerende lied: „De Geest uit de hoogte”. Druk werd toen van de gelegenheid gebruik gemaakt, om op te staan en getuigenis te geven van het groote werk wat de Heer bezig is te werken onder de kinderen der menschen. En niet alleen waren het blanken, die op gingen staan, om hunne woorden van lof ten beste te geven, neen, ook kleurlingen, van alle natiën der wereld „toegevoegd naar Zion”, stonden op om met stamelende woorden hun dank en prijs uiting te geven.

Was de spreker de Engelsche taal niet machtig, dan werd het door een of ander, die beide talen vermocht te spreken, vertaald. Heerlijk is het, bij dergelijke gelegenheden te zien, hoe het werk des Heeren in werkelijkheid onder alle natiën der aarde is uitgebreid.

Een der getuigen, die zijne woorden ten beste gaf, was een gewezen opperhoofd van een der stammen die de Zuidzee-eilanden bewonen. De man, donker gekleurd, met een edel gelaat, sprak ervan hoe wonderlijk Gods werk was, dat zij die zich op die verre eilanden in diepe duisternis bevonden, bevoorrecht waren geworden de dienstknechten van God tot hen te hebben gezonden om hen de blijmare van het Evangelie te prediken, en tevens hoe het in zijn persoon en stamverwanten vervuld was, dat God geen aannemer is der persoons, maar een welbehagen heeft in een ieder die Hem wil vreezen en Zijnen wil doen.

Nadat nog vele anderen hadden gesproken, stond ook zuster Lydia A. Morris op, en gaf uiting aan hare blijdschap, dat het haar thans vergund was wederom met de Heiligen te mogen vergaderen. Het was bekend in de gemeente dat Zuster Morris de gave bezat om somtijds in eene vergadering in eene vreemde taal te spreken, en onderscheidene hoofden bogen zich terneder, om in stil gebed van den Heere een blijk in dezen van Zijne gunst af te smeeken; en ziet, nadat de zuster enkele oogenblikken in de gewone Engelsche taal had gesproken, ging zij in eenen van hare moedertaal over in eene andere, en sprak door alsof er tusschen beide talen geen verschil bestond. Weder werden de hoofden gebogen, opdat thans door den Heer de gelegenheid mocht worden verschafft dat het gesprokene voor allen verstaanbaar zoude worden gemaakt, en ziet, kort nadien stond zuster Lueta Hansen op, en zeide, dat zij had gewacht om te zien of niet iemand anders de uitlegging der taal had ontvangen, waarna zij verklaarde door den Geest te zijn aangespoord

om de woorden te vertalen, wat op 't zelfde oogenblik door haar werd gedaan; en wij woorden van vermaning, troost en opbouwung te hooren kregen, zóó schoon en volmaakt, als alleen de Geest des Heeren in staat is te kunnen uiten.

Ik zal van de ruimte der redactie van De Ster geen verdere plaats vragen om alles op te sommen wat nadien gebeurde, maar zèker werd het ons op dat oogenblik allen, dat de gaven en krachten in vroegere dagen in de Kerk der eerstelingen aanwezig, en waarvan de geschiedenis van het verleden zoo ruimschoots getuigt, ook thans in Zijne — des Heeren — herstelde Kerk aanwezig waren.

Tot slot nog stond een jongeling op, van omstreeks achttien jaren, Broeder Byron Miller, en door hem werd met tranenstortende dankbaarheid getuigt van den dank dien hij gevoelde jegens zijnen hemelschen Vader, dat hij waardig was geacht geworden om voor Hem eene zending te vervullen.

Het Evangelie is inderdaad hersteld geworden in deze de laatste dagen, en wij kunnen getuigen, dat Gods Geest steeds gewillig is om met onzen geest te getuigen, dat wij kinderen Gods zijn, zoo wanneer wij mede willen werken, en onzen geest door onze daden voor de inwerking van den Geest des Heeren open willen stellen.

Met beste groeten, en Gods besten zegen gewenscht:

J. K. MEIBOS.

#### DOOPSBEDIENING TE AMSTERDAM.

Juist even voor het afdrukken van dit nummer, — te laat om het onder de rubriek „In ons eigen Zendingsveld”, een plaatsje te geven, redenen waarom wij het hier inlasschen, ontvingen wij het volgend schrijven van Pres. M. Barton uit Amsterdam.

„I. Dinsdagavond hadden wij het voorrecht om alhier zes personen te mogen doopen; — twee van Amsterdam II, en vier van hier. Ongeveer 100 menschen waren er bij tegenwoordig, waaronder vijf-en-twintig vreemdelingen. Toen wij de plaats bereikten, openden we onze plechtigheid met gebed, waarna enkele woorden werden gesproken, geschikt voor de gelegenheid. Dan volgde het volvoeren van de heilige verordeningen. Na den doop werd een van de nieuwgeboren leden op den oever der rivier eveneens bevestigd. Na het inspireerende lied: „O, Mijn Vader!”, te hebben gezongen, werd nogmaals een kort gebed uitgesproken, en allen trokken huiswaarts, de schoone liederen van Zion zingende.”

Pres. Barton zegt verder in zijnen brief, dat hij nimmer tevoren getuige was geweest van een zóó indrukwekkende plechtigheid, „en” — zoo vervolgt hij, — „het was voor mij

ziele-inspireerend om te luisteren naar de getuigenissen die gegeven werden op onzen weg huiswaarts. Sommigen onzer zeiden, dat zóó zonder twijfel het ook moet zijn geweest, dat deze dingen gedaán werden in de yroegere Kerk."

### MIJNE KRACHT WORDT IN ZWAKHEID VOLBRACHT.

De leden van Christus' kerk komen steeds meer en meer te beseffen dat zij van Hem, het hoofd der Kerk en gemeente, afhankelijk zijn in alle dingen, en dat Zijne kracht, zooals het bijbelwoord zegt: „in zwakheid volbracht wordt." Wij trachten het Evangelie te leven, en dat in praktijk te brengen met en door onze zwakke poigngen. Deze pogingen echter worden door de macht van Jezus Christus versterkt, en alzoo is het slechts mogelijk de sterke macht van den duivel te breken. Wij zeggen dit niet met woorden alleen, maar elk onzer kan uit eigen ondervinding dit gewaar worden.

Hoe dikwijls blijkt het niet dat wij met goede bedoelingen een plan ontwerpen om te trachten het ten uitvoer te leggen, en Satan dan komt om ons van alle zijden te omsingelen, zoodat wij ons haast gewonnen gaan geven. Dikwijls dan schijnt het ons onmogelijk, ons door die tegenkantingen heen te slaan, en, moede geworden, zouden wij het er bij laten, was het niet dat juist dan in onze zwakheid, wij geholpen worden, en die zwakheid door de kracht des Heeren wordt gesterkt, en zodoende in staat is om tóch te doen slagen in hetgeen voorgenomen was.

Om te zorgen, dat niemand onzer zich zoude gaan verheffen is het noodig, dat dit door ons allen wordt beseft. Dat niemand onzer denkt in eigen krachten het evangelie na te kunnen leven en door alle beproevingen staande te kunnen blijven. Onze zwakheden door de krachten van God gestaald, en door ons gewillig aanvaard, en zodoende tot onze kracht gemaakt, zal de aanslagen van den booze weten te verijdelen, en zal de macht van Satan weten te binden. Zoo is het nu, en zoo zal het blijven eveneens door de ruimten der eeuwigheid. Ook zoo in het duizendjarige rijk, als er werkelijk vrede op aarde zal heerschen, en God inderdaad in de menschen een welbehagen zal hebben.

Utrecht, Aug. '13.

H. H. ALBERTS.

### CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Op Zondag 7 Augustus zal de Arnheemsche conferentie worden gehouden. De eerste vergadering vindt plaats in de gewone zaal, Walstraat 6, om half elf 's morgens, en de tweede des avonds zeven uur in het Loge-gebouw, Rijnstraat.

# DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :  
T. C. HAIR.

Assistent :  
B. TIEMERSMA

## SCHULDEN.

Het is aan onze kerk-autoriteiten eens tot een verwijt gemaakt, dat zij somtijds aan de leden der verschillende wijken enz., onder hunne predikatie door, practische levenswenken gaven, die dan niet met een geestelijk kleed omtoegen waren. B.v. zoo zeide eens een fel tegenstander van ons geloof: toen Brigham Young nog leefde, had hij de gewoonte, om in eene predikatie op 't eene oogenblik te spreken over 't een of ander theologisch onderwerp, en onmiddellijk daarop kon hij overgaan om den geloovigen te vertellen hoe zij hun land moesten bewateren, hoe zij hun gras moesten maaien, of iets dergelijks wat in betrekking stond tot hun zuiver dagelijksch werk. Om welke reden die opponent dat nu zoo'n verschikkelijk kwaad achtte, hebben wij nimmer kunnen zien, maar 't was in zijne oogen een vreeselijk iets.

Maatschappelijke zaken, en 't geen wat op kerkelijk gebied kan en moet voorvallen moesten in zijne oogen streng gescheiden blijven. Een predikant had enkel te prediken, en scheen zich volgens hem niet te hebben in te laten met de practische dingen die op zijne godsdienstleer dienden te worden gegrondvest. Wij proeven hier aanstonds en zeer duidelijk, dat zóó te zeggen en te onderwijzen niet de leer is van het Evangelie of wel het Mormonisme.

Er zal eenmaal een tijd komen dat alle geestelijke dingen, althans datgene wat wij nu als geestelijk beschouwen, uit ons leven zal zijn weggedaan. Als eenmaal die tijd daar is, dat wij zullen zien en kennen, zooals wij gezien en gekend worden, dan zal er heel wat van datgene wat nu onze godsdienstplichten uitmaakt, komen te vervallen, en alle godsdienst zal zich samentrekken om het leven wat wij alsdan zullen hebben te leiden. Wij zullen dan niet meer zooals nu, ons vele malen bezighouden met de toekomst van ons bestaan na den dood, of die namelijk goed of slecht zal zijn; ons niet verdiepen in de vragen meer aangaande het duizendjarige rijk, of de graden van heerlijkheid enz. Een groot gedeelte van deze zaken zullen dan natuurlijk tot onze kennis zijn gekomen.

Doordat wij den dood zijn gepasseerd, en, — sprekende over den tijd van onze volkomene verlossing, — ook reeds de ondervinding der opstanding achter den rug hebben, is een groot gedeelte van de vragen en zaken die thans het geestelijk voedsel-element van onze ziel uitmaken, van het programma

geschrapt. We zullen dan niet meer zooals nu onze gedachten hebben te concentreeren op de onderscheidene leeringen ons door Jezus en de apostelen overgeleverd. Bij geval van onderwerpen of leerstukken waar we nu een vraagteeken hebben te plaatsen, en somtijds niet in staat zijn de strekking te begrijpen, hebben we dan in en om ons de oorspronkelijke ontwerpers in de personen van Jezus zelve en de apostelen, om hen naar aanleiding van deze dingen zelve te onderwerpen. Het maatschappelijke leven echter met al zijne verhoudingen, weliswaar naar de toestanden van dan veranderd en verkeerdt, — blijft bestaan. Een leven zal dan eveneens moeten worden geleefd. Een leven waarin wij in aanraking komen met onze medeschepselen, met onze vrienden en onze familieleden. Kortom, een maatschappij zal er alsdan evengoed als nu wezen, en het ware dienen van God, — de Godsdienst — zal zich samentrekken tot die bepalingen waartoe hij oorspronkelijk gegeven is, namelijk het dienen en liefhebben van onze medeschepselen, waarin wij de vertegenwoordiging hebben te zien van hunne, en tevens van onzen Maker..

Maar, — zoo hoor ik vragen, — wat heeft dat alles uit te staan met het opschrift van dit artikel. Waartoe dient dat alles. Wel natuurlijk dient het voorloopig nog slechts om de houding van Brigham-Young te rechtvaardigen, wanneer hij zijne hoorders in een of andere predikatie, nuttige en wijze lessen gaf, zuiver het maatschappelijke leven betreffende. Wij wenschten hiermede aan te toonen dat het leven in de maatschappij eene der hoofddoeleinden is van den godsdienst. Dat de ware godsdienst niet bestaat in het naar de kerk en vergadering gaan, — al dienden ook die dingen in geen geval te worden nagelaten, — maar dat ware godsvrucht als zij waarde zal hebben, uit moet komen in het leven wat door ons onderling wordt geleid.

En om dat leven in overeenstemming te brengen met ware en welbegrepen godsdienst is het, dat wij gevoelen zouden schulden te hebben. Ziedaar dan het woord van ons opschrift. Schulden heeft een ieder van ons. Tegenover God natuurlijk in de eerste plaats, maar die schuld tegenover Hem kan door ons niet anders worden afgedaan dan doordat wij onze schuldige verplichtingen aan onze naasten betalen.

Nu kan ik mij heel goed voorstellen dat velen van onze lezers uit den aard der zaak een hekel hebben alleen reeds aan het woord schuld, of schulden. Immers toch, de gedachte welt allicht op: wacht, nu gaat men ons weer vergasten op een artikeltje over tienden. Dat wij verplicht zijn onze tienden te betalen. Dat het een schuld is die wij aan den Heer hebben. Dat wij Zijne zegeningen niet kunnen verwachten als wij daarin onze Plichten, — met een hoofdletter, — niet

waarnemen enz. Nu geliefde Sterlezers, als het bij u dan daaraan hapert, trek de schoen dan maar aan, ofschoon het niet het doel is van dit artikel.

De schulden die wij thans op het oog hebben, gelden meer in het bijzonder de schulden die wij tegenover onzes Vaders kinderen, met wie wij samenleven, hebben te betalen. En wel in de allereerste plaats dan is het een schuld die wij nimmer zouden vergeten te delgen, om een iegelijk te geven wat hem toekomt. In de eerste plaats wanneer wij handel drijven met onzen naaste, of op de een of andere wijze zaken doen, dan dienen wij het belang van hen met wie wij handelen hoog te houden, en ons niet in elk opzicht door zuiver egoïstische gedachten te laten beheerschen, zelfs ten koste van de schade van anderen. Verkeeren wij daarentegen in eene ondergeschikte positie, dan eveneens dienen wij onze schulden te betalen aan hen, voor wien wij werken. Wij zouden ons onthouden van alle dagdieverij. Ons werk is ons werk, en door onzen principaal is het ons toevertrouwd geworden, en stilzwijgend verlangt onze plicht van ons, dat de tijd die wij aan een tweede hebben verhuurd, waarvoor ons na volbrachten arbeid het loon wacht, door ons nuttig en in het belang van onzen werkgever zoude worden besteed. Dat zijn ook schulden. Dat zijn niet alleen schulden die wij hebben tegenover onze naasten, niet alleen schulden tegenover ons geweten, maar dat zijn schulden die wij hebben zelfs tegenover God, die evengoed de Vader is van hen of hem, met wie wij in het leven te doen hebben, als van ons zelve.

Benevens nog andere schulden hadden wij ook dit op het oog bij het vaststellen van ons opschrift. Andere schulden tegenover onze naasten worden bijvoorbeeld gevonden in het eeren van een ieders goeden naam. Een groote schuld is het, die wij dienaangaande hebben. Onze goede naam is somtijds bijna alles wat wij bezitten, en het eenige wat geroofd kan worden. Hoe angstvallig waken wij dan niet over dat bezit, en hoe smartelijk grieft het ons als ons dien goeden naam wordt ontnomen. Zoo smartelijk nu ook gevoelt zich een ander gegriefd, wanneer hem of haar den goeden naam ontnomen wordt. En o, hoe weinig is er soms voor noodig om de eer en naam van een ander te rooven. Om hem of haar de kroon van 't hoofd te rukken. Veel minder dan wij somtijds denken; en zonder twijfel wanneer wij in den dag des oordeels rekenschap zullen hebben te geven van alles wat wij hebben gedaan of gezegd, zullen wij zelve versteld staan over de gevolgen die somtijds vooral in dit opzicht onze woorden, die wij niet half zoo erg hadden bedoeld, toch hebben gehad. Onze schuld tegenover onzen naaste is, die naam te eeren en hoog te houden. Dit kan nimmer op eene andere wijze door ons worden bereikt, dan door altijd

goed te spreken van hen. Weten wij niets goeds te vertellen, laat ons dan zwijgen over de eigenaardigheden die een ander heeft en die wij afkeuren. Vermeenen wij iets te hebben af te keuren, dat wij het dan tot den betrokken persoon zelve doen, en niet of nimmer achter zijnen rug. Deze schuld tegenover de gemeenschap dienen wij allerernstigst te beseffen, en hiertegen zou door een Heilige der Laatste Dagen nimmer eene overtreding worden begaan.

Dan hebben wij ook onze abonnementsgelden te betalen aan de Ster. Dat is ook een schuld. Hé, — zoo hoor ik een criticus lachen, — wat een overgang. Lees ik dat daar wel goed? Zoo heeft hij 't nog over onzen goeden naam en over kwaadspreken en lasteren, en nu maar zoo in eens over 't abonnementsgeld van de Ster. Ja, dat is aardig, niet waar? Nu hebben wij ten minste kans dat hetgeen wij daarvan op ons hart hebben liggen, niet overgeslagen wordt, en ongelezen terzijde gelegd. En dat zou jammer zijn, want aan zouden we nog niet ten volle hebben begrepen welke schuld wij hebben aan Gods kinderen, de redactie en de schuldeischers van de Ster. Want dat zijn ook Gods kinderen. En zij, die het werk doen voor de Ster, doen het nog wel voor „nothing”. Zij ontvangen van uwe penningen geen loon voor hun werk. Zij gevoelen zich reeds beloond wanneer door u ons tijdschrift gelezen wordt, en u uwe een gulden-tachtigs en dollars op tijd betaald om daarmee hunne schulden te delgen. En dat is voor u allen zeer, zeer noodig. Daarmede wordt door u niets meer gedaan, dan iets waartoe u u hebt verbonden toen u het lezen van ons tijdschrift hebt aanvaard. Dit is voor u even noodzakelijk als Zondags naar de vergadering te gaan, en uwe andere plichten van het evangelie na te komen. Wij hebben zoo pas reeds opgemerkt, dat er eenmaal een tijd zal komen dat vele van de geestelijke dingen uit ons leven weg zullen worden genomen, maar iets als dit zal altijd blijven bestaan. Wel zult u in het duizendjarige rijk allicht geen geld meer behoeven te betalen voor 't lezen van de Ster. Wij toch verwachten dat het geld als het alvermogene ruilmiddel van dezen tijd wel door iets anders zal worden vervangen, maar toch zal ook daar de onafwijsbare plicht gelden, dat voor wat, ook wat hoort, en al worden daar ook alle diensten straks uit liefde bewezen, toch legt het ontvangen van elken dienst, den ontvanger eenen plicht op, die hij nimmer van zich af kan zetten. Nu zijn wij nog in staat om die plicht door middel van enkele centen te voldoen, die, betalen wij ze geregeld elke maand, door ons niet worden gevoeld. Neen, niet worden gevoeld. Hebben wij leden die zóó arm zijn, dat ze maandelijks geen vijftien centen voor ons tijdschrift kunnen uitzuinigen, dan noemen wij zoodanigen „worthy poor” en geven hen de Ster voor

niets. Maar gij anderen. Gij, die genoeg verdient om deze paar centen te besparen. Denkt gij dat gij uwe volle verplichtingen van het evangelie nakomt, als gij uw abonnementsgeld niet betaald? Neen, evenmin als dat gij uwe tienden niet voldoet.

Wij mogen natuurlijk niet uit de school klappen, en in geen geval namen noemen, maar wij hebben een heel lijstje van broeders en zusters, die in geen twee en drie jaar, ja, sommigen hebben wij, die in nog veel langer tijd geen cent hebben betaald van hetgeen ze toch van Gods- en rechtswege schuldig zijn. De administratie van ons tijdschrift is altoos zeer lankmoedig geweest, ook al weer om dat niet in de allereerste plaats het ontvangen van geld, voor de beoefening van onzen godsdienst gewicht in de schaal werpt, en vandaar dan ook, dat wij er nimmer toe hebben kunnen besluiten om die wanbetalers te schrappen, maar eindelijk zullen wij er wel toe dienen over te gaan, om de regel in toepassing te brengen, „no money, no Star.”

't Artikel voor een bladzijde 9 is al meer als lang genoeg, en 't onderwerp waarin we zoo langzamerhand zijn verzeild, onverkwikkelijk genoeg, dat het is, gelooven wij, maar beter om het te eindigen; maar broeders en zusters, wat de redactie u nu bidden mag, schenk hier nu voor een oogenblikje eens uwe aandacht aan, en denk daar niet alleen zoo lang over als ge het leest, maar denk er morgen en overmorgen nog eens weer over na, en net zoo lang, totdat ge uw postwissel met het achterstallige bedrag hebt gericht aan Crooswijksche singel 7b, of wel uwe zendelingen de achterstallige gelden ter hand hebt gesteld. En dan zal zeker de Heer u zegenen. Even zeker als dat gij uwe tienden had betaald, want geloof ons, de gouden regel is nog steeds waarheid, „die zijne schulden voldoet, vermeedert zijn rijkdom.”

---

## ONTSLAGEN.

---

Op 25 Augustus 1913 is van zijne zending alhier, eervol ontslagen, Ouderling Earl G. Frandsen. Ouderling Frandsen kwam te Rotterdam aan op 31 Mei 1911, en werd gezonden naar de Amsterdamsche conferentie. Vandaar werd hij op 31 Dec. van 't zelfde jaar geroepen om verder werkzaam te zijn in de Rotterdamsche conferentie, vanwaar hij op 8 September 1912 naar Arnhem werd gezonden. Op 12 Mei 1913 riep men hem nogmaals naar de hoofdafdeeling van Rotterdam, thans om de leiding op zich te nemen van de gemeente in Den Haag. Deze positie bekleedde hij tot den datum van zijn ontslag.

---

## IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

---

De ouderlingen op hunnen terugweg van de conferentie, gehouden te Middelburg, (zie vorig nummer) hebben eene bijzondere vergadering gehouden te Breda op Maandag 11 Augustus.

Ouderlingen M. H. Flake, Alma De La Mare, en K. R. Jensen, zorgden voor een goed muzikaal programma.

Ouderlingen W. E. Mc. Cullough, E. Edmann, benevens dezelfde K. R. Jensen, maakten van de vergadering een waar succes door hunne vloeiende toespraken.

Pres. Hair met omstreeks 10 zendelingen waren tegenwoordig, alsmede zoo ongeveer 70 vreemdelingen. Na afloop werden er vijf exemplaren van het Boek van Mormon verkocht, terwijl tevens heel wat na-discussie werd gevoerd over het gesprokene, waaruit bleek dat de belangstelling ten zeerste gaande was gemaakt.

---

## NOG EEN ZUSTERVERGADERING-VERSLAG.

---

Ook wij achten het een groot voorrecht iets in ons geliefd tijdschrift te zien opgenomen met betrekking tot hetgeen door onze afdeeling van de Zusters-hulpvereniging wordt gedaan. Ook hier wordt deze organisatie op hoogen prijs gesteld. Geregeld zijn er alle weken ongeveer 16 tot 20 zusters aanwezig. De presidente gevoelt zich dan ook gedrongen hare blijdschap te uiten over hetgeen door de vrouwelijke leden in onze gemeente wordt getoond. Niet alleen komt hen daarvoor eene zekere eer toe, maar ook de mannen die gewillig zijn hunne echtgenooten dien avond te missen, brengen wij bij dezen een woord van lof en dankbaarheid.

Door zang, voorlezen, en het voeren van degelijke gesprekken, wordt het werk, evenals elders bestaande uit naaien en breien enz., aan goederen die onder de armen worden verdeeld, — veraangenaamd.

De leidster hoopt dat niet alleen hier, maar ook in andere plaatsen, waarvan het verslag der werkzaamheden is gegeven geworden, de belangstelling onder de andere leden zoodanig mag zijn opgewekt, dat elk vrouwelijk lid zich het van af heden tot plicht mag stellen om toe te treden tot de desbetreffende organisatie ter hunner plaatse.

De Presidente W. E. SCHILPEROOT.

---

## BRIEVEN UIT ZOUTMEERSTAD.

6 Augustus 1913 (Lagoen-dag).

Wat „Lagoen-dag” is? Iedere Hollander in Utah weet het. Voor anderen diene de volgende opheldering: Eéns per jaar komen de in Zion wonende Nederlanders op eene uitspanningsplaats bijeen, waar dan gezamenlijk een gezellig dagje doorgebracht wordt. De daarvoor best geschikte gelegenheid is de Lagoen (eigenlijk: Lagoon, van Lagune, een meertje of ondiepe waterplas). Deze uitspanning ligt zoowat halfweg tusschen Salt Lake City en Ogden, de twee steden waar de meeste Hollanders wonen. Het bestuur van de Nederlandsche Zendingen-vereeniging bepaalt jaar op jaar den dag, en dan:

Wien Neêrlandsch bloed door de aders vloeit,  
 Al eet hij Utahsch brood,  
 Wiens hart nog voor zijn landsvolk gloeit,  
 Die houde zich niet dood:  
 Maar zett' eens alle zorg op zij,  
 Eén dag — wie kan 't niet doen?  
 En spoede zich, verheugd en blij,  
 Naar 't lief en mooi Lagoen!

De elektrische tram brengt de menigte aan het verzamel-punt. Lief en gezellig is Lagoen ontegenzeggelijk — Lagoen in zomer-mooiheid. Wèl onderhouden grasperken en keurige bloembedden streelen het oog. Goede inrichtingen voor zwemmen en roeien lokken sportliefhebbers, een onmisbare, la-waaijerige draaimolen en een schokbonkerend kindertreintje met gil-snerpend fluitje trekken het jonge volkje, en véél meer nog lokt groot en klein. In de schaduw van het ge-boomte wordt een programma uitgevoerd: wedloopen en wat dies meer zij. Een gedrukt programma-boekje, waarop de Hollandsche en Amerikaansche driekleuren zusterlijk op Utah's Bijenkorf wapperen, geeft de bijzonderheden. Koddig is de half-Hollandsche, half-Engelsche reclame van zaken-tukke winkeliers, die in het dagpamflet om strijd hunne koopwaren aanprijzen. De temperatuur is heel aangenaam, een ware verkwikking na de dof-loome warmtedagen in de stad.

Maar, trekt vermaak en ontspanning, het méést trekken oude vriendschapsbanden. Hoe innig-hartelijk wordt de hand gedrukt van den nooit-vergeten ex-zending, die het eerste lichtstraaltje bracht van de levengevende Evangelie-zon! Het is alsof dat wederzien nieuw-wakkert de eerste liefde voor Gods gulden waarheid! Gelukkig de zending en gelukkig een iegelijk, bij wien die eerste liefde nog gloeit: die niet bezig is haar te verkoelen door teruggang naar de „vreugden van Egypte”, de „wentelingen in het slijk”. Hij geniet het meest en het edelst! Dagen als de Lagoendag zijn nuttig en goed: de boog kan niet altijd gespannen zijn. Zij roepen ons toe: bewaar de levenslust en gij zult minder ondervinden des levens last.

## VERPLAATST.

De navolgende ouderlingen zijn als volgt verplaatst:

Archibald Freebairn van de Rotterdamsche naar de Groninger Conferentie. Joseph A. Burrows van de Arnheemsche naar de Antwerpsche, Chas. O. Jackson van de Groninger naar de Arnheemsche, Jesse V. Parker van de Antwerpsche naar de Arnheemsche, en J. Fred. Barlow van de Antwerpsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

## OVERLEDEN.

25 Juli '13. Te Farmsum, prov. Groningen, is overleden zuster Henderiktje D. Veldman, vrouw van Johannes Veldman. Geboren 9 Nov. 1891, werd zij gedoopt op 1 Juni 1905, door Ouderling Heber. J. Webb, en bevestigd door H. v. Braak.

7 Juni '13. Eveneens overleed te Farmsum zuster Pieterke v. d. Broek. Geboren 24 Nov. 1834, werd zij gedoopt door Ouderling K. Jongsma op 18 April 1889, en bevestigd door Ouderling J. Draaijer Jr.

Zuster Maria Wilhelmina Blom Groën, geboren den 15 Augustus 1873, gedoopt 2 Sept. 1905, door Ouderling A. H. Cannon, is 14 Augustus 1913 te Rotterdam overleden.

## INHOUD.

Geestelijke Gezondheid . . . . .	blz. 261	Schulden . . . . .	blz. 269
Eene Getuigenis-Vergadering . . . . .	„ 265	Ontslagen . . . . .	„ 273
Doopsbediening te Amsterdam . . . . .	„ 267	In ons eigen zendingsveld. . . . .	„ 274
Conferentie-Aankondiging . . . . .	„ 268	Nog een Zustersvergadering-Verslag . . . . .	„ 274
Mijne kracht wordt in zwakheid volbracht. . . . .	„ 288	Brieven uit Zoutmeerstad. . . . .	„ 275
		Verplaatst . . . . .	„ 276
		Overleden . . . . .	„ 276

Uitgegeven door de Ned.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2,50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.